

Miljø- og energiministerens talepapir til brug for besvarelsen af et samrådspørgsmål

Samrådspørgsmål A:

»Vil ministeren detaljeret redegøre for den påtænkte udnyttelse af lovforslagets bemyndigelsesbestemmelser«

Svar:

Jeg vil starte med lovforslagets § 1, nr. 5, ny § 51, stk. 2 og 3.

Jeg vil indledningsvis om de to bestemmelser sige, at der er tale om bredt formulerede bemyndigelsesbestemmelser. De vil blive udnyttet inden for de rammer, jeg redegør for i det følgende, og jeg vil, inden jeg udsteder regler efter såvel § 51, stk. 2, som § 51, stk. 3, fremsende bekendtgørelsesudkast til udvalget.

§ 51, stk. 2, har som hovedformål at sikre fastsættelse af kontrolbeføjelser i forhold til overholdelse af krav til produkter og emballager, som fastsættes i medfør af § 51, stk. 1. Bestemmelsen giver bemyndigelse til at fastsætte de regler, der er nødvendige for udøvelsen af denne kontrol.

Det er af væsentlig betydning for muligheden for at føre et effektivt tilsyn, at myndighederne kan kræve, at den, der bringer produkter eller emballager, hvortil der er stillet miljøkrav efter § 51, stk. 1, på markedet, skal kunne dokumentere, at produktet lever op til disse krav.

I første omgang vil forpligtelsen til at føre dokumentation for overholdelsen af gældende krav påhvile producenten og importøren. Kun i det omfang det ikke herigennem er muligt at sikre de nødvendige oplysninger, vil detailhandelsledet kunne inddrages. Der vil i givet fald blive tale om en simpel forpligtelse, for eksempel en forpligtelse til at medvirke til at fremskaffe oplysninger gennem information om handelskanaler og lign.

Jeg vil gerne sende udvalget et betækningsbidrag herom i lighed med det betækningsbidrag, jeg har sendt til udvalget vedr. § 51, stk. 3.

I forbindelse med implementeringen af EF's emballagedirektiv vil der blive udstedt en be-

kendtgørelse, der fastsætter krav til emballager. § 51, stk. 2, sikrer den fornødne hjemmel til i denne bekendtgørelse at fastsætte de kontrolbestemmelser, der følger af direktivet.

Generelt er det hensigten, at dokumentationen for overholdelsen af fastsatte krav kan føres med henvisning til relevante europæiske standarder eller, såfremt sådanne ikke foreligger, ved at redegøre for sammensætning og materialeindhold, enten ved fremlæggelse af eksisterende skriftlig dokumentation eller ved analyser af et produkt eller en emballage.

De nærmere krav til dokumentation fastsættes typisk ved bekendtgørelse i tilknytning til de krav til produkter og emballager, som fastsættes i medfør af § 51, stk. 1. En sådan bekendtgørelse vil tillige kunne indeholde en bestemmelse om forbud mod markedsføring af produkter og emballager i tilfælde, hvor der er begrundet mistanke om, at de fastsatte krav ikke overholdes.

§ 51, stk. 3, har ikke det samme kontrolaspekt som stk. 2, men skal bl.a. ses i sammenhæng med, at miljøbeskyttelsespolitikken er ved at flytte fokus fra fremstillingsfasen til alle faser af produktets livscyklus.

Denne forskydning betyder, at yderligere oplysninger om produkter og deres miljøbelastning kan være nødvendige.

Bestemmelsen er således vigtig af hensyn til tilvejebringelse af et godt og sikkert grundlag for beslutninger om fremtidige initiativer på miljøområdet.

Bestemmelsen indebærer, at der kan fastsættes regler om pligt til at fremskaffe oplysninger om produktet eller medvirke til at fremskaffe oplysninger.

Der kan eksempelvis være tale om tilvejebringelse af oplysninger om karakteristika ved produktet, eksempelvis materialevalg eller forekomst af miljøfremmede stoffer og statistiske oplysninger om antallet af producerede, eksporterede og importerede enheder.